

delse, hvorom Motiverne til de Kommitteredes Udkast hell igjennem bare talende Vidnesbyrd.

I Erkjendelse af det Udførlige i saavidt muligt at holde vor Børgellougivning i Overensstemmelse med den almindelige Børgellou Afdeling, maa Udvalget ogsaa ganske billige, at ifølge Forslaget af den danske Justitsminister den gjældende tydske Børgellou (Anhang 2) er bleven lagt til Grund for det foreliggende Lovforslags Udarbejdelse, saavel fordi denne Lov paa Grund af sit indre Værd maa antages at have en særegen Betydning for den fremtidige Udvikling af Børgellouretten, som af Hensyn til de no diste Folks levende Handelsforbindelse med England, hvortil endnu kommer den Omstændighed, at den tydske Børgellou ogsaa har afgivet Grundlaget for den nugjældende svenske Børgellou (Anhang 3). Udvalget har saameget mere maattet billige den valgte Fremgangsmaade, som den Omstændighed, at en Bestemmelse er hentet fra en Lov, der har været gjældende paa et stort Handelsomraade gennem en længere Aarrække, uden at der har vist sig Trang til en Forandring, afgiver en Garanti for, at den er praktisk brugelig, og naar det foreliggende Forslag indeholder forskellige Bestemmelser, som Udvalget finder mindre heldige, saasom Bestemmelserne i §§ 25, 26 og 30 om Sikkerhedsregressen og Bestemmelsen i § 93 om Virkningen af Præscriptionen, der især turde virke mindre heldig ved egne Børgeller, da har Udvalget ment at kunne slaa sig til Ro ved den Betragtning, at disse Regler dog ere blevene prøvede og godkjendte af Erfaringen, saameget mere, som de anførte Forskrifter fra den tydske Ret ogsaa ere gaaede over i den svenske, og man i Sverrig saa langt fra har følt Trang til en Afstæffelse deraf, at man endog bestemt har fastholdt dem. Under disse Omstændigheder har Udvalget ligesaa lidt som de danske og norske Kommitterede og den danske og norske Regjering havt Betænkning ved at gaa ind paa dem.

Foraaavidt Udkastet dernæst i Henseende til en Række Bestemmelser, hvoraf de vigtigste findes sammenstillede i Bilag I, Motiverne Sp. XIV ifr. Bilag II, Sp. XIX—XX, har gjort Forandringer i eller føjet Tillæg til den tydske Lov, da har Udvalget ogsaa uden Betænkning ment at kunne gaa ind paa de fleste af de samfundets fremhævede Afvigelser fra den tydske Lov, der allerede nu i det Væsentlige findes optagne i den gjældende svenske Lov (Anhang 3), da de ikke blot i og for sig findes forfarlige, men ogsaa gennem en længere Aarrække have staaet deres Prøve i den praktiske Anvendelse. Dog har Udvalget ikke fundet sig ganske tilfredsstillt ved den fra den svenske Lov optagne Regel i § 29 om det Børgellou af 5 pCt. aarlig Rente for Børgellous tilbagestaaende

Udvalgenes Betænkninger.

Løbetid, der kan fradrages Børgellousummen, naar Betaling ydes istedetfor Sikkerhedsstillelse. Det anførte Børgellou vil nemlig kunne overstride Diskontoen, og Børgelloueren vil paa den Maade kunne udsættes for Tab. Men paa den anden Side fremlyder dog Forslagets Bestemmelse den Fordel, som altid er forbunden med at have en fast Regel for Tilfældet. Hvad angaar de øvrige Afvigelser fra den tydske Lov, finder Udvalget, at de for den væsentligste Del ere utvivlsomme Forbedringer. Det gjælder saaledes Bestemmelserne om Unødvendigheden af distantia loci; om Virkningen af vis major (uoverkommelige Hindringer for Børgelloupligtens Opfyldelse); om Umligheden af Mortifikation paa uaccepterede Børgeller; om Forpligtelse til at underrette Acceptanten om en domicileret Børgellous Ikke-Betaling m. m.; og i alle Tilfælde have de antagelige Grunde for sig, hvilket f. Ex. gjælder Bestemmelsen om, at Provisionernes samlede Størrelse ikke maa overstige 2 pCt., hvorfor Udvalget heller ikke har havt nogen Betænkning ved at anbefale Thinget at vedtage dem.

Forinden Udvalget ender disse sine Bemærkninger angaaende Forslagets Indhold, tror det særligt at burde henlede Opmærksomheden paa Bestemmelsen i § 35, hvorefter der ved Børgellous Betaling kan blive at tage Hensyn til den Børgellouskurs, hvortil paa det Sted, hvor Betalingen sker, eller paa nærmeste indenlandsk Børgellouplads Børgeller, udstedte i den fremmede Havn og Lybende paa Betaling ved Sigt, kjøbes paa den Tid, Indfrielsen sker. Ifølge den Betydning, der her er tillagt Børgellouskursen, anser Udvalget det for nødvendigt, at der bestaar en Ordning, som yder Sikkerhed for, at Noteringen deraf foregaar paa en tilfredsstillende Maade. Det Nærmere vedrørende dette Punkt skal Udvalget imidlertid ikke gaa ind paa her, da det vil komme tilbage dertil ved Overvejelsen af Forslaget til Lov om Børgellou og Børgellouprotefter.

Til Slutning skal Udvalget endnu blot gjøre en Bemærkning i Anledning af Forslagets § 96.

Naar denne Paragraf fastsætter, at den foreliggende Lov skal træde i Kraft, naar det bestemmes ved Igl. Anordning, da er Betydningen af denne Forskrift allerede fremhævet ovenfor. En Selvsølge er det derimod, at Loven, naar den een Gang er traadt i Kraft, ikke atter kan ophæves ved Igl. Anordning, men kun paa almindelig Maade. En saadan Ophævelse og Forandring vil derhos til enhver Tid staa Lovgivningsmagten frit for, idet den Overensstemmelse, som det foreliggende Forslag, naar det maatte blive til Lov, gennemfører, ifølge dets ovenfor omtalte Tilblivelsesmaade kun skyldes de enkelte Landes fri Selvbestemmelse, fremtraadt ved Hensynet til